

Kans gemist?

Een paar weken geleden waren de anonieme telefoontjes begonnen. Eerst alleen op zijn mobiele telefoon, later ook op de huistelefoon en vorige week zelfs op zijn werk. Elke keer als hij opnam, werd er niks gezegd en na een paar seconden de haak erop gegooid. De telefoontjes waren vorige week opgehouden. Zijn secretaresse had de telefoon opgenomen en was meteen overgegaan tot het uitschelden van de persoon aan de andere kant. Blijkbaar had dat indruk gemaakt.

Maar opeens is hij daar niet zo zeker meer van, nu hij op klaarlichte dag iemand ziet staan aan de overkant. Als hij zijn bril opzet om beter te kijken, is de persoon weg. Normaal zou hij denken dat dit gewoon iemand is die nieuwsgierig is. Iemand die ideetjes wil opdoen voor de eigen woonkamer, of gewoon wil zien of anderen er nog een grotere troep van weten te maken. Maar iets in hem zegt dat dit niet het geval was.

De hele middag lukt het hem niet meer om te lezen. Om de paar minuten moet hij wel even naar buiten kijken. Om vijf uur klapt hij zijn boek dicht en pakt zijn mobiel. Hij appt in de vriendengroep van voetbal of iemand zin heeft om een hapje te eten bij het nieuwe café op het dorpsplein. Jelmer appt binnen een paar seconden een JA in hoofdletters terug. Zo die heeft er zin in, denkt hij. Ook Michel en Richard appen dat ze wel wat lusten. Arjen appt ook, maar laat weten dat hij geen tijd heeft. En o ja, er is een hele leuke serveerster daar, slingert hij nog even in de groep. Met dit vooruitzicht besluit hij onder de douche te springen en een schoon shirt aan te trekken.

‘Hé Bas, hoe staat het met je anonieme beller?’ vraagt Jelmer, terwijl ze net neerploffen op het terras. De temperatuur is heerlijk en alles zit vol. Overall hoor je gerinkel van glazen, het tikken van bestek en het gepraat van mensen. Bas heeft eigenlijk helemaal geen zin om over de anonieme beller te praten. Hij wil gewoon gezellig een hapje eten met zijn vrienden. Net als hij antwoord wil geven komen Michel en Richard eraan. Wild gebarend dat ze bier willen hebben. De serveerster ziet het en komt meteen aangelopen. Arjen heeft niks teveel gezegd, wat een leuke meid is dat, denkt Bas.

Als ze de bestelling heeft opgenomen, vraagt Jelmer weer hoe het staat met de anonieme beller. Jammer, hij is het niet vergeten, denkt Bas.

‘Nee, ik heb geen idee’, zegt Bas.

‘Hoe kan dat nou?’, vraagt Michel, ‘zegt hij helemaal niks als hij belt?’

‘Wie zegt dat het een man is?’ zegt Richard verbaasd.

De serveerster zet de biertjes voor hun neus en zet er een schaalje nacho’s bij. ‘Van het huis,’ zegt ze terwijl ze doorloopt naar de volgende tafel.

‘Is het niet die ene knappe ex van je?’ vraagt Jelmer.

Bas verslikt zich in zijn biertje: ‘Bedoel je Linda?’

‘Nee, nee, die ene met dat donkere haar.’

Bas denkt diep na, wie bedoelt Jelmer nu? Hij kan zich helemaal niemand met donker haar bedenken.

‘Ja, jemig Bas, dat was dat meid die je ontmoette in Spanje toe we daar op trainingskamp waren’, zegt Jelmer.

‘O, ja,’ roepen Richard en Michel in koor, ‘die zag er echt goed uit, maar sprak geen woord Nederlands of Engels.’

Opeens gaat er een lampje branden bij Bas. Heel ver weg had hij die herinnering gestopt. Hij wilde niet aan haar denken. Niet omdat het niets voorstelde, maar juist omdat hij voor het eerst iets

had gevoeld wat liefde kon zijn. Hij was er toen zo van geschrokken dat hij na twee heerlijke nachten met haar was vertrokken zonder contactgegevens achter te laten. Een paar uur later zat het team al op het vliegveld. Hij had nooit meer iets van haar gehoord en hij had ook geprobeerd om zo min mogelijk aan haar te denken. Echte Liefde? Hij wist niet wat dat was. Hij had altijd gedacht dat zijn ouders echte liefde hadden, maar ook dat huwelijk was niets wat het leek. Daardoor was hij niet meer gaan geloven in de liefde. Als een relatie op meer dan een paar weken afstevende dan maakte hij het uit. Hij was daar heel goed in geworden.

Bas loopt naar huis, de straten zijn stil, een gevoel van eenzaamheid bekruipt hem. Hij raakt er emotioneel van. Is dit nu zijn leven? 32 is hij, hij heeft een goede baan, woont leuk, gezellige vrienden, wat wil je nog meer? Er zijn mensen die het een stuk slechter hebben dan hij. Hij steekt de sleutel in de voordeur en draait hem om. Een koude vleug wind streelt zijn gezicht. Als hij opkijkt ziet hij een schim wegschieten in de poort. Hij knippert even en vraagt zich af of hij het wel goed heeft gezien. Hij haalt zijn schouders op en stapt in de gang. Hij bukt om het plaatselijke krantje van de grond te rapen. Onder de krant ligt een envelop. Op de envelop staat met sierletters zijn naam. Hij scheurt de envelop open en trekt de kaart eruit. Op de voorkant van de kaart staat een tafereeltje van twee personen. Hij opent de kaart en leest:

Ahora, pues, permanecen estas tres virtudes: la fe, la esperanza y el amor. Pero la más excelente de ellas es el amor.

Hij kijkt op de achterkant maar er staat geen afzender op. Wat moet hij hier nu weer mee? Geïrriteerd gooit hij de kaart op tafel en besluit naar bed te gaan.

Bas wordt wakker als de eerste zonnestrallen door het dakraam naar binnenkomen. Hij draait zich om en sluit zijn ogen. Opeens schiet de kaart in zijn gedachten. Hij springt het bed uit, kleedt zich aan en rent de trap af. Terwijl hij de kaart van de tafel afpakt, loopt hij naar de keuken en zet een kop koffie. Terwijl hij op de koffie staat te wachten bestudeert hij de voorkant. Het lijkt op een schilderij. Aan de ene kant iemand die knielt en aan de andere kant een vrouw. Op de achterkant staat in kleine letters: Annunciatie van Leonardo da Vinci. Bas pakt zijn laptop en googlet. Hij scrolt door wat pagina's en vindt de uitleg van het schilderij. Het is de aartsengel Gabriel die Maria een bezoek brengt met de boodschap dat zij een kindje gaat krijgen. Bas kijkt nog een keer naar de kaart en naar de uitleg op het scherm. Hij is niet gelovig opgevoed dus hij weet maar bar weinig van de bijbel. Toch integreert het hem. Een engel, Maria en een kind. Hij zoekt de site voor het vertalen van tekst naar Nederlands en tikt de tekst in. De vertaling verschijnt in het beeld.

Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Wat een toeval dat hij gisteren over de liefde heeft nagedacht. Weliswaar kort tussen het bier en zijn vrienden in, maar lang genoeg om het zich nu te herinneren. Hij moet weer denken aan de vrouw in Spanje. Hoe langer hij aan haar denkt hoe meer kriebels hij in zijn buik krijgt. Onwillekeurig passeren een aantal gedachten door zijn hoofd. Had hij toch zijn adres moeten achterlaten? Was dit wellicht relatiemateriaal geweest? Had hij hier iets misgelopen wat je misschien maar een enkele keer in je leven tegenkomt? Hoe heette zij ook alweer?

Met een schok komt hij tot de conclusie dat zij Gabriela heette, naar de aartsengel Gabriel. Is dit toeval? Zijn oma zei altijd: 'Er bestaat geen toeval, iets valt je toe!' Vroeger moest hij altijd lachen als zij dit zei, maar nu moet hij er toch een paar keer over nadenken. Oma zei daarachteraan altijd: 'Dus als het geen toeval is, dan is het je lot, Bas!'

Bestaat er dan helemaal niet zoiets als toeval? En als dat zo is, hoe moet hij dan al deze dingen zien? De belletjes, de schim en de kaart. Houdt dit allemaal verband met elkaar? Of slaat alles helemaal nergens op. Hij wil het laatste heel hard geloven, maar ook hier begint hij erg aan te twijfelen. Zou hij Gabriela contacten? Geen idee hoe hij achter haar gegevens moet komen. Wat wist hij eigenlijk van haar?

De deurbel klinkt. Bas staat op, wie zou dat kunnen zijn? Hij opent de deur en voor hem staat een prachtige vrouw. Haar donkere haren vallen als een waterval over haar schouders. Haar jurk met bloemenprint laat haar huidskleur mooi uitkomen. Zijn blik blijft hangen op haar overduidelijke zwangere buik.

'Hola Bas.'

'Gabriela?' stamelt Bas.

Ze knikt licht haar hoofd. Er flitst van alles door hem heen. Hoe heeft ze hem gevonden? Was zij het die steeds belde, heeft zij de kaart in de bus gedaan? En is de baby van hem? Hij kijkt op en wordt gevangen door haar sprankelende ogen. Wanneer zij langs hem de hal instapt, voelt hij van binnen een allesomvattende Liefde opvlammen.

Mandy Pieterse

10 juli 2023